

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele na vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta — Za tuje dežele toliko več, kotlikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Njih dejanje nasprotuje njih besedam.

Ko bi človek verjel temu, kar govore in pišejo naši klerikalci, ki so se prej imenovali konservativci, potem pa, ko so parkrat izdali svoj narod in proglasili narodnost za poganstvo, se prekrstili za katoliško-narodne može, moral bi misliti, da nastane na Kranjskem prava zlata doba ter bo teklo po vseh dolinah in gorskih jarkih med in mleko, če dobe oni večino v našem deželnem zboru. Našemu kmetiču, ki večitoma še slepo verjame duhovniku, tudi če ga ta na meh odira, se morajo kar sline cediti, ko sliši obetati hribe in doline, vse najboljše in najlepše na tem in na onem svetu in to iz sladkih ust duhovnih gospodov, ki bi sicer ne smeli družega ko resnico govoriti, ki pa znajo pri nas tako lagati in obrekovati, da daleč nadkriljajo najgrše čifute. Res čudo bi moralo biti, ko bi na ta način ne ujeli nekoliko deželnozborških mandatov.

Drugo vprašanje je pa, ali bodo te svoje obilne obljube mogli, ali prav za prav, ker zdaj vemo, da škof načeljuje vsi politični agitaciji te stranke, kaj in koliko bodo smeli spolniti? Ker se te obljube dajo ločiti v gospodarske, politične, narodne in verske, hočemo si vsake teh posebej natančneje ogledati.

Verske denimo precej na stran, zakaj te se v deželnem zboru sploh ne obravnavajo in po naših mislih, kar smo že večkrat povdarjali, bi bilo najbolje, da bi se vera ne mešala v politiko in da bi naši duhovni poslušali našega modrega papeža, ki je odločno izrekel, da vero zlorabi, kdor jo v politiko meša. Posebno jasno je to izrekel papež v svoji encikliki ogerskim škofom. Sinočni „Slovenec“ pravi, da pozna od Leona XIII. le okrožnice, v katerih on priporoča, naj duhovni in katoličani skrbé za dobre volitve. Tu se vidi, kako malo se brigajo Slovenčevi uredniki za papeževe ukaze. Komaj dve leti je tega, kar je papež izdal rečeno encikliko. „Slovenec“ jo je takrat falsificiral; drznil se je „popraviti“ dotične papeževe besede, sedaj pa je ali na to že pozabil, ali pa je tako nesramen, da kar taji. Sploh je pa po naukih Izveličarjevih naša vera vera ljubezni, miru in sprave, oni pa naprav-

ljajo ž njo prepir, neslogo in sovraštvo in jo porablajo kot molzno kravo.

Kar se tiče gospodarskih zadev, te so jako lepe. Narodna stranka jih tudi nikdar ni zanemarljalo. Kar je dež. zbor storil, je skoro vse zasluga narodne stranke, saj klerikalci doslej sploh niso imeli v dež. zboru za delo sposobnih mož in tudi v svojih vrstah nimajo človeka, kateri bi bil kolikaj osposobljen za pozitivno delo. Vedeti je pa treba, da je več stvari, katere so prepisali iz programa drugih strank, na pr. deželna zavarovalnica, kmetске zadruge, železnice, uravnava vodá itd., ki niso odvisne toliko od deželnega, kakor od državnega zbora. Da bodo pa v teh rečeh klerikalni poslanci imeli več spretnosti in več moči, kot so je imeli narodni, to je jako dvomljivo.

Da bi pa naši klerikalci množili ali vsaj čuvali naše politične in narodne pravice, na to pa niti ne mislimo. Saj odločno zamerjujejo ne samo lažnjivi nemško-židovski liberalizem, proti kateremu se je tudi narodna stranka vedno bojevala, temveč tudi pravi t. j. tisti liberalizem, ki je razbil vladni absolutizem, priboril nam ustavo in ustavne pravice, ki je snel našemu kmetu grajščinske okove in ga oprostil tlake in desetine, katero je bilo opravljati ne samo posvetni, ampak in časih še bolj tudi duhovski gospodi, škofom, kanonikom in župnikom, ter je podelil kmetu volilno pravico, zavoljo katere zdaj tako pridno lažijo naši kapelani okoli njega. Koliko so novi katoliško-narodni možje res narodni, to so že pokazali pri mnogih prilikah, posebno na katoliškem shodu, ko so ljuto napadali družbo sv. Cirila in Metoda in popolnoma zatajili narodni program zastran slovenskih srednjih in višjih šol in sklenili samo, naj se v Ljubljani napravi privatna cela gimnazija; pokazali so to pri sestavi deželnega šolskega sveta: ko so pustili v njem znanega strastnega nemškutarja prošta Klofutarja, izbacili pa iz njega značajnega narodnjaka. Kako nadalje umevajo tiskovno svobodo, ki jo imajo tudi v svojem programu, to dokazujejo s tem, da brez usmiljenja preganjajo vse slovenske liste, ki jih nimajo v svoji oblasti; in koliko jim je do društvene in shodovne pravice, to so pokazali v Starem trgu. Vse te svo-

boščine hoté imeti, ampak samo za-se in so v tem oziru še slabši od nemško-židovskih liberalcev, po katerih toliko udrihajo.

Od taci katoliško-narodnih mož pač nima mnogo pričakovati katoličanstvo, še manj pa slovenska narodnost in najmanj pa svoboda in ljudski napredek, kateremu je svobodno gibanje poglaviten pogoj.

Državni zbor.

Na Dunaji, 11. novembra.

V današnji seji je bila zopet huda praska mej vlado in protisemiti in v protisemitskih krogih se zatrjuje, da se bodo take praske ponavljale v vsaki seji.

Začetkom današnje seje je poljedelski minister grof Ledebur odgovoril na neko interpelacijo, potem pa se je čital nujni predlog posl. dr. Suessa in tovarišev glede zadnje borzne panike in interpelacija posl. Haucka in tovarišev o isti stvari.

Na to je zbornica nadaljevala razpravo o kmetijski enketi, o kateri stvari je govorilo več poslancev, končno pa se je vzprejel odsek predlog brez premembe.

Ko je domobranski minister grof Welsersheimb odgovoril na neke interpelacije, začela se je velika debata o zadnjih dogodbah na borzi.

Posl. dr. Gessmann in tovariši so nujno predlagali, naj vlada ukrene kar treba, da se naredi konec tolovajstvu velikih financirjev.

Posl. dr. Gross je utemeljeval Suessov predlog, sklicujoč se na pretirano špekulacijo, katera se je pojavila zadnji čas na borzi, in proti kateri je morala nastati reakcija. Mogoče je, da je bila panika nalašč uprizorjena. Vlada naj stvar preišče in stori primerne korake, da se slepastvu in izkoriščanju naredi konec.

Posl. dr. Gessmann je dolžil velike financirje, da uprizarjajo na borzi roparske akcije. Leta 1891. se je zgodilo nekaj enakega. Vlada je takrat obljubila storiti kar mogoče, storila pa ni nič, in neki poslanci so jej pri tem pomagali. Vlada, ki se tako trudi, da bi udušila avtonomijo poštenega du-

Listek.

Na tujem ognjišču.

(Novela Sergeja Pronskoga. Iz ruščine prevel I. I. Kogej.)
(Dolge.)

III.

Ta čas so se vršili izpiti (vzprejemni izpiti za učilišče), jaz sem živel doma in hodil samo k izpitom, tako, da mi je bilo možno dobro nagledati se naše Tatijane Grigorjevne. No, moj poklon... Ne smehljaja, ne drugega zanimanja za kako stvar, ničesar — kakor da je kamnena! Egiptovska mumija, ničesar drugega! Oči neprestano zaplakane... Škoda, prav škoda, da se to ni prigodilo tri leta prej, ta čas bi bila ona dostojen „pendant“ Sergeju. Jaz niti najmanj nisem mislil, da ona po očetu tako žaluje! Kmalu sem pa uganil, v čem je stvar.

Nekega dne v sedim sedanji knjižnici, nepazljivo učeč se zgodovine. Jutri je izpit, in sam čutim — pometaj kakor hočeš, ničesar ne opraviš. Poslušal sem predavanje slabo vse leto in sedaj seveda ničesar ne znam... Treba bi bilo vso noč seveda, da bi se potem rešil! Tu-le sedi tudi Sergěj ves pogreznjen v čitanje knjige jako čudne vsebine „Rimsko pravo“ ali kake druge bedastoče istega zadržaja. On je res pravi čudak: že četrto deset-

letje mu teče, in še vedno govori, da človeško izobraževanje se mora končati še le s smrtjo, da se je treba vse življenje učiti — in tako se ukvarja s temi neumnimi foljanti... Jaz pa, kakor hitro pripnem častniške epotele, pri moji veri, da nikdar ne vzamem v roke tiskanega lista! Sedaj pa kaj drugega, to je že preneumno!...

Za trenutek se ločim od svoje preklicane zgodovine in gledam na Sergēja. On se je ves utopil v vsebino pred njim ležečega nesmisla. V prvič v svojem življenju se trudim, da bi kritično pregledal njegovo obličje, in kar porazilo me je njegovo prijetno, moško lice. On je velike postave, korenjak, širokopleč, z mladeniškim, vojaškim izrazom. Obličje mu je zagorelo, odkrito — beli zobje se mu kar bleščijo pod malimi, belkastimi brkicami. Na glavi je cela čepica rano osivelih las. Izraz njegovih temno-sivih očíj je tako časten, laskov, prikupljiv, samo nekoliko zamišljen. A njegov smehljaj je tako dobrodušen, da celo na-me nekako prijetno upliva. Čudno, res čudno, da vsega tega prej nisem zapazil! On je resen, odločen človek: Redko kdaj „kroka“, dasi se tudi on kdaj pregreši.

Duri so se odprle in vstopila je Tanja; pogledala je na naju, zarudela in hotela jo ubrati v sramožljiv beg, toda ko jo je Sergěj zagledal, je vstal

ter prijazno primaknil naslanjač k mizi, pri kateri sva sedela.

— Kam, Tatjana Grigorjevna, posedite nekoliko z nama, je dejal in njegove oči so laskovo gledale na njo.

Ona je zarudela in nehote spustila se na naslanjač. Za trenutek nastalo je mučno molčanje.

— Povejte mi, kako se je vse to prigodilo? spregovoril je nakrat Sergěj. — Saj pač ni bil dolgo bolan?

To je bil pivkrat, da se jej je govorilo ob očetu. Vsi so se izogibali temu vprašanju, boječ se, da bi je še bolj ne užalostili, a motili so se. Časih je tako sladko, ako se človek pogovori o tem, kar teži in tare njegovo srce...

— Vse to se je prigodilo tako hitro, tako hitro, da se jaz niti zavedeti nisem mogla, odgovorila je Tanja z instinktivno zamolklim glasom, kakor da je pokojnik še tu pred nami. — Vrnil se je domov z opravi, je nadaljevala, — tožec, da ga boli grlo. Jaz sem poslala po zdravnika. Oni je samo z glavo zmajal, — a čez tri dni očeta že ni bilo več... Njen glas se je močno tresel. — In glejte, ostala sem sama, popolnoma sama...

— Ubogo dete! Spregovoril je brat kakor sam seboj.

najkega prekivalstva, najraje uduši avtonomijo borze.

Finančni minister dr. vitez Bilinski je povdarjal, da je borzo že svaril, a da to ni nič pomagalo. Urok krah je, de so borzni agentje zapeljali v spekulacijo širše kroge, tudi take, ki o borzni spekulaciji nič ne razumejo. V inozemstvu so se contremineurji združili v skupine; razne banke so spravile mnogo papirjev na borzo in tako proizročile krah. Ne more se reči, da bi bila borza na sebi nezdrava ustanovitev, a država jej ne more pomoči.

Posl. Hauck je krepko podpiral nujnost Gessmanovega predloga.

Posl. dr. Lueger je očital finančnemu ministru, da ima preveč dobro mnenje o borzi. Naj minister le gleda na prste malim sleparjem, a tudi velikih naj ne pozabi. Ljudstvo bo ministre še le spoštovalo, kadar bodo naredili konec lopovščinam velikih tatov. Borza je najnevarnejša igralnira, kjer vlada samo goljufija.

Ko so govorili še nekateri poslanci, se je Suessov predlog vzprejel, Gessmanov pa odklonil.

Posl. Steiner in tovariši so nujno predlagali, naj vlada pojasni, zakaj je konsignirala na dan nepotrditve dra. Luegerja vojaštvo in ukazala inhibirati na nepotrditve nanašajoče se brzojavke.

Ministerski predsednik grof Ba den i je izjavil, da vlada ni konsignirala vojaštva in ni ukazala inhibirati nobene brzojavke.

Posl. Steiner je vprašal, zakaj ministerski predsednik tega ni povedal že v zadnji seji, ko se je to prvič trdilo, ampak takrat le izrekel sumničenje jednega člana, katerega sumničenja še ni opravičil.

Predsednik Chlumecky je vsled tega izreka poklical govornika k redu. Posl. dr. Lueger je vskliknil: O, dragi prijatelj, bodite malo nepristranski!

Posl. Steiner: Dovolim si gosp. ministerskemu predsedniku opomniti, da so se v predmetjih inhibirale brzojavke in da je bilo celo topničarstvo konsignirano.

Posl. dr. Lueger: Take neresnične izjave se očitajo ministerskemu predsedniku.

Posl. Steiner: Redarstvo se je konsigniralo po cirkularnem telegramu. Prebivalstvo je rado vedno, je-li ministerski predsednik takrat, ko je kroni priporočal, naj Luegerja ne potrdi, tudi kaj govoril o nevarni razburjenosti? Če je to storil, je govoril neresnico. Izjavlja, da je bilo konsigniranje vojaštva neumno, nečloveško, neplemenitaško, da je bilo dunajsko prebivalstvo sumničujoče, veliko, grdo strahopetstvo.

Tem besedam je sledila silna razburjenost. Predsednik Chlumecky je govornika poklical k redu. Nujnost Steinerjevega predloga se je seveda odklonila.

Posl. dr. Gregorčič in tovariši so interpelevali vlado zaradi pravosodnih razmer v Gorici.

Koncem se je posl. grof Hohenwart predlagal, naj se zapiše v zapisnik, da je bil Steiner poklican dvakrat k redu, kar se je vzprejelo.

Prihodnja seja bo v soboto.

Tanja je vzdignila nanj svoje velike, črne oči.

— Tudi vi, kakor se vidi, ste prestali veliko gorje, Sergěj Pavlovič? je dejala ona priprosto in jako resno.

— Da, veliko, strašno gorje, morda celo hujše od vašega!

Ona ga je začujeno pogledala.

— Se vam li zdijo moje besede čudne, Tatjana Grigorjevna? je nadaljeval, — in to je umevno... Vi ste pač še tako mladi, tako malo ste izkusili v svojem življenji... Toda verujte mi — in Sergěj je zajeceljal, iskaje izraza, — ne samo ljubezen k roditeljem se nahaja na tem svetu... Biva še drugo čuvstvo, bolj goreče, vendar tako čisto in sveto... Jedenkrat v življenji je poskusi vsakdo...

— To je gotovo ljubezen! vmešal sem se jaz. Sergěj se je nasmehnil.

— Da, uprav ljubezen, kakor pravi Saša, — in glejte, ko se zgubi onega, kateri je vcepil v vas to čuvstvo, ne morete si niti predstaviti, — oprostite, nočem manjšati vašega gorja! — kako grozno, kako mučno je ločiti se od tega dragega bitja, od tovariša življenja, od onega človeka, s katerim ste se naučili deliti vse: radost, gorje, vtise in mišli ter vsakdanje malenkosti! Vaša zguba je velika, toda sreča vas morda še čaka... Stvar tiči v tem,

V Ljubljani, 12. novembra.

Upravno sodišče na Hrvaškem. Velika pomanjkljivost na Hrvaškem je, da nimajo upravnega sodišča. Sedaj vlada lahko po svoje tolmači zakone in nikoga ni, da bi jo zavrnil. Vse drugače bi bilo, ko bi imeli upravno sodišče, katero bi lahko razveljavilo vladne odločbe. Poslanec Jakčin je bil sprožil te dni v budgetnem odseku hrvaškega sabora to misel, a ban mu je seveda odgovarjal, češ, da za tako sodišče ni nobene potrebe. Da ban ne mara, da bi se tako sodišče osnovalo, je naravno, ker potem bi ne mogel tako samovlastno postopati, a prebivalstvo pa že davno čuti potrebo take naprave. Sedaj je ban jedino odločilna oseba, ker ima poslušno večino v deželnem zboru. Najhujše krivice pri volitvah se lahko potlačijo, posebno zoper napačno sestavo seznama volilcev ni nobenega sredstva. To, da se ban brani upravnega sodišča, kaže pač, da vlada nima dobre vesti.

Veliko razburjenost je vzbudilo mej Nemci to, da hočejo Čehi v Budejovicah osnovati češko učiteljsko. Nemci sami ne taje, da bi učiteljske ne bilo potrebno, a samo v Budejovicah naj se ne osnuje. Torej Nemci igrajo tukaj isto komedijo, kakor so jo glede dvojezične gimnazije v Celju. Tajili niso, da je potrebna, samo v Celju biti ne sme. Da pa Nemci ne bodo mogli delati prevelikih ovir, mislijo Čehi sprva osnovati zasebno učiteljsko, katero bode prevzela država, ko se pokaže, da je zares potrebno. Nemci se pa tega silno boje. Nemški značaj Budejovic je v največji nevarnosti. Zares slab mora biti ta nemški značaj, da ga že jedno učiteljsko uničiti more. Če Slovani se kje branijo osnovati kako nepotrebno nemško šolo, je toliko krika po nemških glasilih, a če Nemci se upirajo celo osnovi zasebne slovanske šole, o kateri ne morejo reči, da ni potrebna, je pa zopet tak krik.

Bolgarija. Princ Boris prestopi na svoj rojstveni dan dne 30. januarja v pravoslavje. Knez in vlada mislita skupno poslati v Peterburg zaupnika, da bi naprosil carja, da prevzame kumstvo. Seveda bodo poprej poskusili še po ovinkih izvedeti, če je upati, da bi zaupnik dosegel kaj uspeha. — Sobranje sedaj razpravlja o novem kazenskem zakonu. Bilo je pa tudi že potrebno, da so to stvar vzeli v pretres. Sedaj je v Bolgariji še vedno veljal turški kazenski zakon, ki se opira na nauke korana. Ta zakon pa nikakor ni za krščansko državo primeren. Vladni načrt novega kazenskega zakona je sestavljen po vzorcu postavodaje kulturnih držav, vendar je prirojen po potrebah in razmerah dežele. Smrtna kazen je določena za štiri hudodelstva. Sodniku je posebna svoboda dana glede kaznovanja mladoletnih hudodelcev. V prvem branju se je načrt skoro jednoglasno vzprejel.

Armensko vprašanje. Armensko vprašanje sedaj vznemirja vso evropsko diplomacijo. Sedaj vse vlasti, ki so podpisale berlinski dogovor, vzajemno postopajo. Dolgo so le Anglija, Rusija in Francija stvar doganjale, sedaj so se pa jim pridružile še Avstrija, Nemčija in Italija. Zahtevale so pred vsem od Turčije, da naj tudi njih zastopniki imajo pravico občeovati s komisijo, ki se je sestavila za vpeljavo reform. Mi ne vemo, so li to storile,

ker Turčijo vse ložje prisilijo, da izvede določbe berlinske pogodbe, ali pa zaradi tega, ker se bojé, da bi se stvar pristranski ne rešila le nekaterim evropskim državam v korist. Armensko vprašanje se čudno samotava in nikdo ne ve, če se ne reši z veliko vojno. Za ta slučaj pa hočejo biti vse vlasti pripravljene, da varujejo svoje koristi. Angleški časopisi so vsi jedini v tem, da krivda za razmere v Armeniji sadene evropske vevlasti, ker niso silile, da bi Turčija izpolnila, kar je pri kongresu v Berlinu obljubila.

Dogodki v Turčiji. Armenci so utrdili svoje samostane in cerkve, da se bodo mogli braniti proti Turkom. Boji mej Armenci in Turki so skoro vsak dan, sedaj v tem, sedaj v onem kraju. Napadavalci so navadno Turki. Semtertja seveda tudi Armenci preidejo v ofenzivo. V Zejtunu so tudi Turki dražili Armence. Poslednji so pa v jezi oblegli vojašnico, v kateri je bil batalijon vojakov. Turki so poslali devet bataljonov, da so obležene vojake rešili. Boj je bil hud. Turki so baje priplenili 2800 pušk, 1200 revolverjev in mnogo streliva. — V Arabiji imajo Turki resno vstajo. Pri Bassori je bil že hud boj in so turški vojaki morali teči pred Arabci. — V Carigradu se pa nadaljuje preiskava o zaroti proti sultanu. Mej Mohamedanci se je nabralo 2500 turških funtov, ki so se izročili sodišču, da porabi za razpis daril osebam, ki pomagajo dobiti krivce. Nekateri sodijo, da so ta denar krivci sami zložili, da zapeljejo sodišče.

Volilno gibanje.

Gosp. dr. Ivan Tavčar je sklical volilni shod: 15. novembra v Krškem, 16. novembra v Kostanjevici in Novem mestu, 17. novembra pa v Metliki in v Črnomlju.

Z Vipavskega se nam poroča, da so zmagali možje narodne stranke v občinah: Ustje, Planina, Erzelj, Slap, Goče, Podraga, Loze in Št. Vid. Živel! zavedni volilci!

V Hrenovicah je danes sijajno zmagala narodna stranka. Kakor se nam brzojavlja, je bilo voljenih sedem narodnih volilnih mož v zlic strastni agitaciji župnika Puca, ki je dobil le jeden sam glas.

Iz Trojan se nam piše 11. t. m.: Pri današnji volitvi volilnih mož izvoljeni vsi trije prištaši narodne stranke. Bog in narod!

Iz Škofje Loke, 11. novembra.

Včeraj zjutraj raznašali so se po našem mestu listki, v kojih je brezzimni „odbor“ vabil deželnozbornske volilce ob 5. uri popoldne k volilskemu shodu na „Štemarje“. Dnevni red: Razgovor o volitvah in predstavljanje kandidatov. Ker so bila vabila tiskana v „Katoliški tiskarni“, zdelo se nam je takoj, kdo da je ta „odbor“ in ker shod ni bil napovedan niti v „Slovencu“ ter so se vabila tako skrivnostno in šele v zadnjem trenutku raznašala, uvideli smo takoj, da nas hočejo klerikalci prešetiti in da bi bili najraje kar mej saboj. Gospod notar Viktor Globočnik iz Kranja dobil je malo pred poldnevom v rekomandiranem pismu tudi tako vabilo. Bil je vendar tako prijazen — v veliko jezo naših nasprotnikov — da se je pripeljal še s tremi drugimi somišljeniki v Loko. Ob polu 6. uri otvoril

Tatjana Grigorjevna, da moja pesem je speta, vaša pa ne še začeta.

Njegov glas je vtihnil, in on je vstal ter parkrat v neravnem hodu prekorakal sobo. Jaz sem ga gledal. Sedaj mi je postalo jasno, da sem muldel krivico, ko sem govoril, da je malosrčen in nazival ga staro babico. Šele sedaj sem razumel, da je njegovo gorje veliko, da ga je globoko potrla, a da on moško prenaša to gorje. Sicer je pa on sam kriv, da jaz prej nisem spoznal njegovega položaja: zakaj mi ni nikdar razjasnil tako, kakor je govoril sedaj se s Tanjo...

Tanji se je kakor krik iztrgalo iz prsi:

— Da! Vi imate prav! Toda, za Boga, kaj pa to, ako se zgubi vse sorodnike in živi kakor ptujka pri ptujih ljudeh!

Sergěj se je ustavil pred njo:

— Nikar ne govorite tega, Tatjana Grigorjevna! Mi vsi vas ljubimo, kakor svojo hčer in sestro... Meni se zdi žaljivo slišati take besede... Veste kaj? — Premagal se je navidezno in začel govoriti veselo, laskavo, smehljaje se: — za časa viharja na morju vsi na ladiji v prijateljstvu delajo, nadejaje se, da združenimi močmi rešijo življenje in premoženje. Naju je silno pobil vihar življenja! Skušajva pomagati drug drugemu in biti prijatelja! Ste

li soglasni, Tatjana Grigorjevna? In pomolil jej je roko.

Tanja je kakor v nezavesti krepko stisnila njegovo roko in zašepetala:

— Da, bodiva prijatelja, Sergěj Pavlovič!

In kakor da se je prestrašila svojih besed, je nakrat kar zbežala iz sobe.

Sergěj jo je spremljal z očmi.

— Ljubezniva deklica, je pripomnil, — jako ljubezniva... smili se mi...

Nastalo je molčanje; vendar jaz sem je pretrgal.

— Zakaj bi se ti vendar-le ne oženil? Ne stopi li marsikdo v drugič v zakon? sem ga vprašal.

On je nehote odtrgal oči od knjige, v katero se je že utopil, in mirno odgovoril:

— Kako, da ne moreš razumeti, da občujem jaz z žensko lahko, če hočeš, toda — zaljubiti se v drugič — to je jako težko! Pa tega ti tudi ne razumeš! Uči se rajši, da bodeš pametnejši! je pristavil smeje se.

Jaz sem se napihnil in molčal dalje.

Toda zgodovina mi je slabo šla v glavo. Pred menoj je neprestano stala podoba Tanje: „Ona je ljubezniva, smili se mi“, sem mislil — „Sergěj je tako mrtvašk! On samo žalosti človeka... Počakaj, poskusim jo razveseliti jaz! Ako se mi posreči, tedaj bodem njen prvi prijatelj jaz.“ (Dalje prib.)

je mestni župnik g. Tomažič shod. Izvoljen je bil predsednikom in je potem ves čas res prav nepristranski vodil zborovanje. Prvi je poprosil besede — g. dr. Šušteršič ter se predstavil škofjeloškim volilcem kot deželnozborski kandidat. Njegove stereotipne govore itak poznate. Zabavljaj je narodni stranki v obče, notarjem pa posebej, dasi je baš on najzadnji, ki bi to smel storiti. Predmet so mu bili nadalje zajci, gledališče, bolnišnica in druge pobožne laži. Pred vsem je pa seveda prodajal svojo „katoliško zavest“. Živahno se mu je ugovarjalo. Za njim se je predstavil kot kandidat za mestno skupino Škofja Loka-Kranj g. notar Viktor Globočnik. Odločno je govoril na podlagi resolucij od 27. oktobra 1894, zavračeval dra. Šušteršiča ter s svojim mirnim nastopom napravil najboljši utis na volilce. Nikdo ni ugovarjal. Na to je zopet dr. Šušteršič govoril in zopet se mu je živahno oporekalo. Neki kapelan je zaklical: Bodite mirni, tudi mi nismo motili Globočnika! Loški volilci: Saj ga niste mogli, ker je govoril samo resnico, zakaj pa Šušteršič klobasa take neumnosti —! Govoril je še meščan loški g. Jamnik prav odločno, g. dr. Arko se je pa zavaroval zoper nekatera očitavanja Šušteršičeva. Sploh se je videlo gospodom, da niso pričakovali nikakega nasprotstva in da so bili vsled tega močno osupnjeni. Udeležba je bila jako slaba (krog 35 volilcev), dasi so gg. kapelanje še v zadnjem trenutku letali po volilce, ko so videli, da se tudi nasprotna stranka udeleži shoda. Šušteršič jo je odkuril prav poparjen. Menda je spoznal, na škofjeloških meščanov ni preslepiti s samimi frazami. Kdor hoče biti zastopnik Škofje Loke, mora pred vsem biti mož.

* * *

Iz Velikih Lašč, 11. novembra.

Minoli teden se je naš kaplan Matevžek tolikanj potil in trudil za priboritev zmage klerikalcev ter tekal od vasi do vasi in od hiše do hiše, da bi bil kmalu peté zgbil. Naletel je seveda na može, ki se ne dajo slepariti s takim rogoviljenjem, toda ta ni miroval. Prišel je v jedno hišo po dvakrat, trikrat, tako da se nekateri niso znali — znebiti sitneža. Že prejšnjo nedeljo je uporabil leco, sicer za božjo besedo namenjeno, v agitacijo ter čvekal s tako strastjo, da so se mu iz same prizadevnosti kar sline cedile. Revežu se je jezik zaletaval tako, da ga je bilo težko umeti. Pomiloval je kmete, da so v tako tesnem položaju ter jim dejal, da jim bo lahko pomagano, če bodo prav volili. Spravil je tudi preganjanega zajca na leco. Matevžek bi morebiti rad imel, da bi bil lov vsakomur prost, da bi si mej prostim časom tudi on, kadar bi se mu ravno zadelo, poiskal v gozdu dobre pečenke. Zares dobra misel — še boljša je pa pečenka. Da bi g. Matevžek še bolj ustregel sebi in svojim somišljenikom, zbobnal je to nedeljo katoliški shod v Učarjevi gostilni, tam zunaj Lašč, kamor je došel iz Ljubljane tudi neki dohtar. Ubožega kmeta ti podpihači tako zmešajo in oplašijo s svojimi že tako znanimi sleparskimi sredstvi, da se jim slednjič mora udati, če neče pogubljen biti in v peklu goriti. Pri današnji volitvi, kjer je gosp. Matevžek še zadnje žilice na vso moč napenjal ter letal od jednega do drugega, da so ga komaj škrijci dohajali, zmagali so „naši“ s kandidatom g. Dan. Šušfajem.

* * *

Iz Šmartna pri Litiji, 11. novembra.

Pri nas bodo volitve volilnih mož 13. t. m. Pa že 11. t. m. sta naša dva kapelana letala po hribih in dolinah in delila listke, na katerih so volilni možje dekan, kapelan, cerkveni ključar itd. Sam g. dekan pa je napadel nekega volilca: „Slišim, da dejstujete in postavljate volilne može. Jaz sem tukaj toliko, kakor c. kr. okr. glavar in še več. Kako se drznete brez mene postavljati volilne može?“ Na vsak način si domišljuje g. dekan, da je več kakor c. kr. okr. glavar, ker le ta vsaj do sedaj še ni kaj tacega zahteval.

Kapelana sta ob enem kateheta, jeden za šmartninsko, drugi za litijsko šolo. Ta dan sta oba imela dopust. V šmartninsko šolo je prišel namesto njega sam g. dekan; v litijsko pa ni bilo nobenega. Že prednik sedanjega litijskega kateheta se je za šolo prav malo brigal; prišel je le v časih, kedar se mu je ravno zljubilo. Otroci so bili v krščanskem nauku popolnoma zanemarjeni. Zdaj je pa spet podoba, da so volitve več kakor krščanski nauk. Res dobra katoliško-narodna vzgoja!

Za posvetne učitelje se izdaja Kielmanseggov ukaz; katehetom se pa daje dopust in sčasoma mastne fare. O srečna kranjska dežela!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. novembra.

— (Gosp. dr. Josip Vošnjak) zapusti prihodnji mesec Ljubljano in se preseli za stalno na Štajarsko. Pisateljsko društvo v Ljubljani, kateremu je bil g. dr. Vošnjak mnogoletni predsednik, priredi mu tem povodom dne 18. novembra t. l. pri „Slonu“ slavnosten večer s sodelovanjem vojaške godbe. Njegovi prijatelji, znanci in častilci zbero se rečeni večer, da proslave jednega najzaslužnejših naših prvoboriteljev. Odbor Pisateljskega društva prosi vse

tiste rodoljube, ki se želé udeležiti Vošnjakovega banketa, ki bode dne 18. t. m. ob 1/8. uri zvečer „pri Slonu“, da blagovolijo svojo udeležbo priglasiti pri gosp. Antonu Zagorjanu, knjigotržcu na Kongresnem Trgu. Odbor „Pisateljskega društva“ ne razpošilja posebnih vabil in torej tem potom vabi častite rodoljube na banket. Priglasiti pa se je treba do petka zvečer.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Za današnjo reprizo Schillerjevih „Razbojnikov“ se kaže toliko zanimanja, da utegne biti gledališče zopet razprodano. Saj pa je tudi vredno, da si vsakdo ogleda, kako se pri nas predstavlja težki komad nemškega klasika. Prihodnja slovenska predstava bo v petek in se bo pela opera „Cavalleria rusticana.“ Pri predstavi bo sodeloval del pevskega zbora „Glasbene Matice“, kateremu mora občinstvo biti posebno hvaležno, saj se je le z njega pomočjo spravila „Cavalleria“ na oder in se je tako z njega pomočjo položil temelj mogočno napredujoči in se razvijajoči slovenski operi. Pevski zbor „Glasbene Matice“ si je s tem pridobil za opero trajno zaslugo. Pred „Cavallerio“ se bo v petek igrala veseloigra v jednem dejanju.

— (Podiranje zgodovinskih hiš.) Marsikatera zgodovinska hiša se podira sedaj v našem mestu pod udarci delavcev. Vodnikovo stanovanje („pri Štefanu“ za Franciškansko cerkvijo, kjer je pesnik umrl l. 1819., je že podrto. Samostan Klarisink, ki je stal nasproti „Slonu“ sedanje vojaško oskrbovališče) je že do pritličja podrto. Sezidali so ga bili l. 1565, a cerkev že l. 1560. Sedaj podirajo dež. bolnico, ki je bila samostan bosi havguštinčev. Temelj zanj so začeli kopati leta 1661. na zemljišču, katero so imenovali „Ajdoščina“, ker so se tam nahajali rimski sarkofagi. V tem samostanu je pater Marko Pohlin iztuhlal svoj buh, areč, listmarnek itd. Mnogo starejša pa je prva bolnišnica, v Špitalskih ulicah, takojimenovana „Kresija“, katero so začeli pred kratkim podirati. Sezidala jo je baje sama sv. Elizabeta († 1231. l.) na svojem potovanju v Rim in mnogi trdijo, da je že l. 1345 stal pri njej samostan Elizabetink. Upamo, da se je glede teh poslopij izvršil v obč. svetu vzprejeti predlog, naj se vsa količjak zanimiva poslopja fotografirajo predno se poderó.

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Vsled demoliranja starega kresijskega poslopja, dala je sgraditi „kranjska stavbinska družba“ okolu poslopja neko široko masivno zagrajo, katera vzbuja opravičeno zlovoljo občinstva. Ob prodajalnicah in kavarni v Špitalskih ulicah je pasaja tako tesna, da se prav težko ogneta dve osobi; istotako je proti vodi. Ker se nadejamo, da bodo merodajni faktorji takoj skrbeli zato, da se odpravi ta čudna, popolnoma nepotrebna ovira prometa in se zagradi le toliko prostora, kolikor ga je zares potreba za podiranje, naj za danes zadostujejo te vrstice. Saj so se tudi drugod podrle že višje hiše, a nikjer ni bilo tacihi širokih ograj.

— (Poštna filijala na Starem trgu) se preseli koncem meseca novembra na Sv. Jakoba trg šte. 9.

— (Škoda na ljubljanskem barji.) Kakor se je uradno poizvedelo, iznaša škoda, katero je zadnja velika povodenj povzročila na ljubljanskem barji, približno 10.000 gld. Uničen je krompir, ki je bil pod vodo, uničena večim delom tudi repa, ki je vsled povodnji počela gniti; žito, ki je prišlo pod vodo, pognalo je kali in se bode v najboljšem slučaju moglo porabiti kot piča za živino. Mnoge krme in šote pa je voda odplavila. Znatna je tudi škoda na poslopih, ker so se lesena tla vsled dolge moče napela in vzdignila. Mnoge mostiče pred hišami je voda popolnem vzdignila in odnesla. Izdatna državna pomoč za uboge barjane je torej nujno potrebna. Koliko škode je napravila povodenj v Lipah in drugih barjanskih vaseh, ki spadajo v področje okrajnega glavarstva ljubljanskega, nam ni še znano, gotovo pa je, da je škoda tamo prav znatna. — Pri tej priliki naj omenimo, da se je naredba mestnega magistrata, vsled katere je nove hiše v inun-dacijskem terenu na barju graditi vsaj za 0.7 m nad temeljem starega poslopja, prav dobro obnesla. Pritličja vseh onih hiš, ki so se v gori omenjenem razmerju zvišale, ostala so povodom zadnje povodnji popolnem suha.

— (Na novomeški gimnaziji) se ustanovi za prvi razred paralelka. Naučno ministerstvo je to že dovolilo.

— (Imenovanje.) Sodni pristav v Sevnici g. Albin Ogrinc je premeščen v Kranj.

— (Nesreča.) Posestnik Martin Prime iz žužemberške občine je te dni vozil svinje. Na cesti blizu Dvora je padel z voza in si zlomil vrat.

— (Slovenska ljudska šola v Gorici.) Znano je, da se goriški občinski svet še vedno upira ustanovitvi slovenske ljudske šole in da vlada prav nič ne stori, da bi stvar končno rešila. Goriški občinski svet je izumil novo zvijačo, da zavleče ustanovitev slovenske šole. Izjavil je, da so za to določene štiri sobe v neki stari, za šolske namene povsem nerabljeni vojašnici, glede katerih sob pa se mora počakati, da se o njih porabljenosti izrečeta stavbinski in zdravniški odsek. Ker so sobe nerabljive, društvo „Sloga“ pa s 1. decembrom zapre svoje šole, utegnejo slovenski otroci biti več mesecev, če ne celo leto brez pouka. Gospoda Rinaldinija to prav nič ne moti.

— (Zagrebski vseučiliščniki.) ki so uprizorili znane protimadžarske demonstracije so prišli včeraj pred sodišče. Obtožencev je 54. Obravnava bo najbrž več dnij trajala. Poslušalcev se je zbralo jako mnogo, prišle so pa tudi rodoljubne dame najboljših krogov ter izkazale obtoženim akademikom svoje simpatije z duhtečimi cvetkami.

— (Razpisane službe.) V konkretnem statusu političnih oblastev na Kranjskem mestu okrajnega tajnika v X., eventualno tudi mesto vladnega kancelista v XI. čin. razredu. Prošnje do dne 24. t. m. dež. predsedstvu v Ljubljani.

* (Ivan Adolf Overbek), najimenitnejši nemški poznatelj grške umetnosti, je umrl v 70. letu svoje starosti v Lipskem. Bil je profesor arheologije in zgodovine umetnosti ter proslavil svoje ime z epohalnim delom „Zgodovina grške plastike“ (4. izdanje l. 1892.), katero služi za vodilo vsem preiskovalcem grške umetnosti.

* (V igralnici na Monte-Carlu) je belgijska grofinja Jourdan v jedni noči izgubila pol milijona frankov, vse svoje premoženje. Vrnila se je v Bruselj in se posvetovala s hčerjo, šestnajstletno deklico, kaj storiti. Hči je materi dokazovala, da bolje nego živeti v siromaštvu in v zapuščenosti je — umreti. Hčérine besede so mater prepričale in sta se obe dami zastrupili.

* (Anarhisti v samostanu.) V ženskem samostanu v mestecu Kordejuela na Španskem so te dni eksplodirale tri dinamitne patrone. Materijalne škode je eksplozija naredila precej, ponesrečil pa ni nihče. To je že drugi atentat na ta samostan. Storitve je policija to pot ujela. — V deškem penzionatu Sv. Jožefa v Sabadeli na Španskem je v soboto v obedovalnici eksplodirala petarda in dva gojenca nevarno ranila.

Darila.

Za družbo sv. Cirila in Metoda je daroval Šentjakobsko-Trnovski ženski podružnici gosp. Ivan Pevec 10 kron.

Brzjavke.

Dunaj 12. novembra. Notarski kandidat Fran Čulak v Krškem je imenovan notarjem v Cerknem.

Dunaj 12. novembra. V konservativnem klubu se je danes unela dolga razprava o postopanju Ebenchoch-Dipauli-Morseyve frakcije glede nepotrditve dr. Luegerja. Vsestransko prevladuje želja, da bi se stvar poravnala tako, da bi klubu ne bila na škodo. Ker se današnje, jako številno obiskane seje nista udeležila Dipauli in Morsey se je sklepanje o tej stvari odložilo do jutri.

Dunaj 12. novembra. Zapovedujoči general baron Uexküll je v posebnem pismu ministrskemu predsedniku izjavil, da dunajska posadka ni bila konsignirana niti dne 6. t. m., niti kateri poznejši dan.

Praga 12. novembra. Pri pogrebu omladinca Čížeka se je primerila velika demonstracija. Pogreba se je udeležilo 10.000 oseb. Na črni blazini je neka dama nesla verige. Udeležniki so na grobu zapeli neko prepovedano pesem in metali na redarje kamne in svetilke. Štiri osebe so bile aretovane.

Sofija 12. novembra. Sobranje je Koburžanu po posebni deputaciji vročilo adresu. Koburžan je izjavil, da prestopi njegov sin Boris k pravoslavni veri. Člani ruske carske obitelji so odklonili kumstvo; Koburžan jo je ponudil srbskemu kralju.

Izjava!*)

Podpisani naznanjam, da sem dné 6. t. m. odložil predsedništvo in tudi izstopil iz konservativnega obrtnega društva.

V Ljubljani, dné 12. novembra 1895.

Josip Kozak,

mesar, hišni posestnik in mestni odbornik.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Zahvala.

Kakor lani, tako je zopet letos slayni odbor „Narodne šole“ v Ljubljani za mali prispevek poslal naši čveterorazrednici za revno šolsko mladino mnogo raznega šolskega blaga, za kar mu izreka toplo zahvalo

J. Ravnikar, nadočitelj.

V Mokronogu, dne 11. novembra 1895.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Jurija Rozmana zemljišče v Radencah, cenjeno 46 gld. 80 kr., dne 15. novembra (v drugič) v Črnomlju.

Zemljišča vlož. št. 165, 157 in 312 v Studorji, (v drugič) dne 15. novembra v Radovljici.

Janeza Verbišarja zemljišče v Gribljah, (v drugič) dne 15. novembra v Črnomlju.

Ivana Kōniga v Radečem Kamnu tirjatev iz ženitne pogodbe, vključena na posestvo Jurija Kōniga, cenjena 100 gld., in Antona in Karoline Sprajc posestvo v Žužemberku, cenjeno 1010 gld., oba dne 15. novembra in 13. decembra v Žužemberku.

Jurja Intiharja zemljišče v Lužarjih, cenjeno 770 gld., dne 15. novembra in 20. decembra v Velikih Laščah.

Jožefa Terčeka zemljišče v Škofji Loki, cenjeno 624 gld., dne 16. novembra in 17. decembra v Škofji Loki.

Jožefa Peklaja posestvo v Podlokovci, cenjeno 1745 gld., dne 16. novembra in 18. decembra v Ljubljani.

Mihe Znidaršiča posestvo v Kozaršah, cenjeno 1110 gld., in Janeza Kocijančiča zemljišče na Hribu, cenjeno 800 gld., oba dne 18. novembra in 18. decembra v Ložu.

Dražba: V zapuščino pok. Marije Rant spadajoče posestvo v Stari Loki, cenjeno 995 gld., in premakljive cene 9 gld., se bodo prodale dne 18. novembra v Škofji Loki.

Tuji.

11. novembra.

Pri **Lloydu:** Budinek iz Kranjske gore. — Kren iz Grada. — Papeš iz Novegamesta. — Punschert iz Gorice.

Pri **avstrijskem cesarju:** Sternad iz Loga.

Pri **jutnem kolodvoru:** Rohan, Sommer z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru:** Palkoviz iz Hüttendorfa.

Umrli so v Ljubljani:

8. novembra: Jožef Bögel, kleparjev sin, 7 let, Marije Terezije cesta št. 10. — Marija Slanovc, delavčeva vdova, 61 let, Kladezne ulice št. 7. — Viktor Martine, zasebni uradnik, 45 let, Križevniški trg. — Karol Novak, strojevodje sin, 8 let, Marije Terezije cesta št. 6.

11. novembra: Viktor Ganoni, sodarjev sin, 17 mesecev, Rožne ulice št. 31.

Meteorologično poročilo.

Novembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
11.	9. zvečer	735.2	11.4° C	sl. zahod	skoro jas.	
12.	7. zjutraj	734.6	12.0° C	sr. zahod	oblačno	0.0
"	2. popol.	733.6	16.0° C	pr. m. j. zah.	skoro obl.	

Srednja večerajšnja temperatura 12.5°, za 7.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 12. novembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	99	gld. 10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	"	"
Avstrijska zlata renta	119	"	"
Avstrijska krona renta 4%	100	"	"
Ogerska zlata renta 4%	119	"	55
Ogerska krona renta 4%	97	"	90
Avstro-ogerske bančne delnice	1018	"	"
Kreditne delnice	368	"	75
London vista	120	"	90
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	10
20 mark	11	"	80
20 frankov	9	"	61
Italijanski bankovci	44	"	30
C. kr. cekini	5	"	70

Zahvala.

Za tako tolažilne izraze sočutja o bridki izgubi svoje najmlajše, 2½ leta stare hčerke

Milice

kakor tudi vsem darovateljem vencev — ter za prijaznost blage rodbine Cirarjeve v duhu žalosti izreka tem potom najsrčnejšo zahvalo

(1470) rodbina Ravnikar.

V Mokronogu, dne 10. novembra 1895.

Plesni izobraževalni tečaj.

Gospodske ulice h. št. 1, na desno, pritlično. **Beseda, Kolo, Stražak.**

Pouk je temeljit in vester v osmih ločenih oddelkih za otroke, odrasle, začetnike in že bolj napredujoče. Vzprejema se vsak dan.

J. W. Lang

(1458—3)

profesor koreografije in učitelj skupne estetične plesne umetnosti itd.

Stanovanje na Bregu h. št. 18, II. nadstropje.

Doma je od 11.—12. ure dopol. in od 2. 3. ure popol.

Mlad trgovec

kateremu se zaradi pomanjkanja časa ni mogoče seznaniti, želi v korespondenčno stopiti s kako mlado, premožno gospodičino boljega stanu. Ponudbe naj se pošljejo na upravništvo „Slovenskega Naroda“ pod „št. 100“. (1456—3)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

06. 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Lina, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Karlove vane, Francov vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
06. 5. uri 10 min. gjuštraj mešani vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
06. 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
06. 12. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
06. 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregene, Ouh, Genevo, Paris, Steyr, Lina, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Francov vane, Karlove vane, Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.
06. 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.
Raun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 35 min. popoludne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

06. 8. uri 59 min. gjuštraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakoga Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiš.
06. 8. uri 19 min. gjuštraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
06. 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipakoga Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Paris, Genevo, Ouh, Bregene, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiš.
06. 8. uri 35 min. popoludne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
06. 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiš.
06. 9. uri 35 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
06. 9. uri 1 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (dr. kol.)

06. 7. uri 35 min. gjuštraj v Kamnik.
06. 8. uri 5 min. popoludne v Kamnik.
06. 6. uri 50 min. večer v Kamnik.
Prihod v Ljubljano (dr. kol.).
06. 6. uri 55 min. gjuštraj iz Kamnika.
06. 12. uri 15 min. popoludne v Kamnik.
06. 6. uri 30 min. večer v Kamnik. (5—261)

Hočete li lepi postati?

Umivajte se z

Doering milom

S. SOVO.

To je najboljšo milo sveta.

7 (946—2)

Hočete li lepi ostati?

Uporabljajte pri svoji toaleti izključno

Doering milo

S. SOVO.

Boljšega najti ni nikjer. Dobiva se posod po 30 kr.

Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 3. V Ljubljani prodajata na debelo Ant. Krisper in Vaso Petričič.

Mladi gospodičino (27 do 28 let staro) želi mlad, dobro situiran obrtnik, hišni posestnik v večjem mestu na Slovenskem, vzeti

za soprogo

ki je poštena, pridna, prijetne vnanosti in primerno izobražena ter ima vsaj 3000 gld. gotovega premoženja. Resne ponudbe s sliko na upravništvo „Slovenskega Naroda“ pod naslovom „Resne 10“. Tajnost častna stvar. (1459—2)

Komí

dober prodajalec, posebno pri manufakturiji, vzprejme se takoj pod dobrimi pogoji v trgovino mešanega blaga. — Ponudbe Jakobu Petrovčič-u, Trebnje, Dolenjsko. (1455—2)

Vinskih sodov

s sedlom ali brez sedla, s 30—40 veder vsebine, se želi kupiti. (1460—2)

Ponudbe vzprejema upravništvo „Slov. Naroda“.

V šestih tednih se dá v najem trgovina z mešanim blagom

s katero je v zvezi prodajalnica tobaka, jedna soba za stanovanje ter malo in glavno skladišče za blago. Polletno najemščino in znesek inventarično prevzete blaga izplačati je takoj. Prodajalnica je na jako dobro obiskovanem prostoru. — Več pove lastnica Fran Polakova vdova v Trbovljah. (1445)

Prodajam 800 hektolitrov letošnjega vina.

(1454—3) Anton Gregorič

posojilnični tajnik in posestnik v Ptuj.

Železne peči

z ventilacijsko pripravo

za tovarniške dvorane ali pa druge velike lokale, od 300—400 kubičnih metrov zračnega prostora, kakor tudi

jedno štedilno ognjišče

za 300—400 oseb

proda se

v stari civilni bolnici v Ljubljani.

Pojasnili se dajejo tudi tam. (1473—1)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Zeliščni sirup

od občinstva navačno zahtevan pod imenom sok za prsa, pljuča in zoper kašelj

priprejen iz p'aninskih zelišč in lahko rastopljivega vapnenega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr., 12 steklenic 5 gld.

Dobiva se pri (819 45)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju lekarnarju v Ljubljani.

Poslita se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Semenj za živino in kramo

v Šent Vidu na Vipavskem

mesto 14. avgusta

preložen je na 20. novembra

vsacega leta; ako pride ta dan nedelja ali praznik, pa dan potem. Za letos se ne bode nikaka semnjarina pobirala, razun za napravo šotorov.

Županstvo Šent Vid na Vipavskem

dne 9. novembra 1895

(1469—1)

Josip Pelicon, župan.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nelli.

Ad št. 1321.

Razglas.

Mestno županstvo razpisuje s tem na podlagi predloga ravnateljstva in upravnega odbora mestne hranilnice

službo hranilničnega uradnika.

Plača za sedaj se določi na 400 gld. ter se bode po razmerju rastočega prometa povišala.

Varščine v visokosti letne plače je položiti ali v gotovini ali v takih vrednostnih papirjih, ki so dopuščeni za nalaganja sirotinskih glavnice, ali v knjižicah kranjskih hranilnic.

Prosilec mora biti večš knjigovodstva ter slovenščine v besedi in pisavi popolnoma zmožen.

Prošnje so, previdene s kolekom 50 kr., vložiti do 30. novembra 1895.

Mestno županstvo v Novem Mestu

dne 18. oktobra 1895.

Župan: Perko I. r.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.